

Mindretallet ønsket at skabe Sikkerhed for, at der ikke i noget Tilfælde bliver ydet nogen Laanegaranti uden Bevillingsmagtens Samtykke.

Med Hensyn til Ydelse af Eksportkredit da er det et Forhold, der hidtil er blevet ordnet ved Forhandling imellem Ministeren og Tingenes Finansudvalg, og Mindretallet vilde ikke have rejst nogen Indvending imod en Fortsættelse af denne Ordning. Naar Ministeren imidlertid nu foretrækker at faa Maksimumsgrænsen for Ydelse af Eksportkreditbeløbet fastsat i Loven, kan man ogsaa gaa med hertil. Da det imidlertid indtil videre maa skønnes at være tilstrækkeligt at forhøje det samlede Beløb fra 20 til 30 Mill. Kr., foreslaar man under Ændringsforslag Nr. 7 at begrænse Beløbet hertil. Og man mener hermed at være oppe paa et forholdsvis højt Beløb i Sammenligning med andre Lande, hvor man har en lignende Ordning. Skulde det imidlertid vise sig, at Beløbet ikke strækker til — og det samme gælder Garantibeløbet under § 3 —, kan Ministeren jo som hidtil træde i Forhandling med Tingenes Finansudvalg om en eventuel Forhøjelse.

Mindretallet kan tiltræde Forslaget under § 5, hvorved der stilles et Beløb paa $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Raadighed for Ministeren for Industri, Handel og Søfart til Undersøgelse af nye Afsætningsmuligheder for danske Produkter og til Propaganda for disse Produkter. Det hermed forbundne Arbejde vil imidlertid efter Mindretallets Opfattelse paa væsentlige Omraader falde sammen med de Opgaver, der i sin Tid henlagdes under Udenrigsministeriets Oplysningsbureau for Erhvervene og det dertil knyttede Erhvervsraad. Mindretallet skal derfor henstille, at Administrationen af dette Beløb henlægges under et Fællesudvalg bestaaende af Repræsentanter fra Erhvervsministeriet og Erhvervsraadet og under Ledelse af Erhvervsraadets Formand. Mindretallet er af den Opfattelse, at Tilvejebringelsen af det heromhandlede Beløb bør aflaste Udenrigsministeriets Budget paa visse Omraader.

Med Hensyn til § 11 da fremgaar det ikke af de Oplysninger, som Udvalget har modtaget fra Landbrugsministeren, at der fra Landbrugets Side overfor ham er fremsat noget Ønske om at faa forhøjet det Beløb, der i Henhold til Loven af 31. Marts 1926 er stillet til Raadighed til Grundforbedringslaan. Af de 500 000 Kr., som Ministeren har til Raadighed, er der kun bevilget Laan til et samlet Beløb af 111 555 Kr., medens der til Undersøgelse og Ekspedition henligger Laanebegøring til et samlet Beløb af 364 100 Kr. Selv om alle disse Begøring imødekommes, er Beløbet endda ikke opbrugt. Skulde der endnu indkomme saa mange Begøring, at det samlede Beløb ikke strækker til, staar det Ministeren frit at søge Beløbet forhøjet enten gennem en Ændring af Loven eller ved Forhandling med Finansudvalgene.

Hvad angaar Laan til Kømmuner til Gennemførelse af større Afvandingsarbejder eller til Selskaber, der har til Formaal at foretage Afvanding, Mergling eller Nykultur af Medlemmernes Jorder, finder Mindretallet, at der med saadanne større Arbejder for Øje kan være Anledning til at stille et Beløb til Raadighed for Ministeren; men man mener, at 2 Mill. Kr. vil være tilstrækkeligt, og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 17; man gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at der i Henhold til de fra Ministeren modtagne Oplysninger kun foreligger to Laanebegøring om henholdsvis 300 000 Kr. og 5 000 Kr. Mindretallet finder det for øvrigt noget mærkeligt, at Landbrugsministeren her søger en større Bevilling til Mergling samtidig med, at allerede eksisterende Bevillinger til samme Formaal er søgt beskaaret.

Mindretallet kan ikke tiltræde Lovforslagets § 12 og stiller derfor Forslag om, at Paragraffen udgaar (Ændringsforslag Nr. 20). Man har dog fra Mindretallets Side Sympati for at gaa til en Rentenedsættelse for de Laantagere, som Forslaget tager Sigte paa, og har udtalt sin Villighed til Forhandling herom.